

Молїи пришехъ сѣа твоего и бѣа нашего, неникѣсобрѣннаа мѣіе чїстѣа, посли ти намъ вѣрнымъ милость.

Пѣснь 5. ірмосъ :

Въ кнѣтѣ хрѣтѣ, триднѣвнобавъ іѹна, прописѣ тѣа безсмѣртнаго, іакѡ мѣртѣа волю, въ сѣрдцѣ земнѣмъ триднѣвнобавша.

Іакоже дрѣвле хрѣтѣ, десницею твоею по водѣ пѣша ходѣща, петра спасъ еси : и мене потопляема бдѣю лютыхъ напастей спаси, іакѡ милосѣрдъ.

Встѣавилъ еси, ѿ пѣтре! не сѣща, и сѣщаа достигъ еси, іакоже нѣкїи кѹпецъ, и іавѣ оуловилъ еси бисеръ, хрѣта, многоцѣнный.

Искѹшати безѹмнѡ покѹсившыасѣ ахѣ пресѣаго, пѣтре оумертѣилъ еси : сѣгоже бѣгловилъ еси ты пѣрѣѣ, іавѣ исповѣдавъ бѣа, всеблженне.

Бѣгородиченъ :

Всѣакогѡ вышша сѣществѣа слово бжїе родилъ еси, воплощенно намъ : тѣмже бѣѹ тѣа, оустнѣми же и дѹшею проповѣдаемъ.

Інъ . ірмосъ :

Молїтѣа пролїѹ ко гдѹ, и томѹ возвѣщѹ печѣли моѹ, іакѡ сѡлъ дѹша моѹ исполнїасѣ, и живѹтѣ моѹ аѹѹ приближїасѣ, и молюсѣ іакѡ іѹна : ѿ тѣи бжѣ возведї ма.

Всѣа пренебрѣгъ країнаа мїра, оуаѹзвѣнъ влчїею лѹбѡвїю, и ѡбщагѡ спасенїѣа желанїемъ, свидѣтельствѡвати томѹ ѿзѡливъ, ѿ пѣвѣа блженне! и нынѣ ѿ вселеннѣи молисѣ.

Іакѡ ѿзрѣднѣи влцѣа подобникъ, и въ того ѡдѣанъ пѣвѣа, вѡнѣтиннѹ всѣмъ бымъ еси всѣмъ, да всѣа приѡбращеши, и спасеши лѹди : и спасъ еси іакѡ вѡнѣтиннѹ, хрѣтѹ оуловѣмъ концы.

Достѡйнѡ тебѣ дарѡвѣ хрѣтѡсѣа житїе аплѣ пѣвѣа на нѣсѣхъ : пребывающагѡ бо зѣѣ не возжелѣмъ еси града, блженне, вѣренъ слѹжїтель бывъ, и стѡроитель тѣинъ сѣгѡ.

Бѣ :

Призрѣ на тѣа гдѣ, моѹ ѡбновлѣа сѣществѡ, іакѡ